

ధర్మం అంటే దానం కాదు - అది క్రమశిక్షణతో కూడిన ఆధ్యాత్మిక జీవన విధానం

ది. 05-11-2000న జువ్వలపాలెంలోని గీతామందిరం కమిటీవారు ఏర్పాటు చేసిన ఆధ్యాత్మిక వేదికపై సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ప్రసంగించారు.

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ధర్మం అంటే కేవలం దానం కాదు, అది ఒక జీవనవిధానం. మనం ఎలా ప్రవర్తించాలి, ఎక్కడ ఎలా జీవించాలి అని ఒక క్రమ పద్ధతిని చెప్పేదానిని ధర్మం అంటారు. మనం ధర్మాన్ని ఆచరించాలి లేకపోతే మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఎప్పుడైతే ధర్మం క్షీణించిందో అప్పుడు ధర్మాన్ని పునరుద్ధరించటంకోసం భగవంతుడు అవతరిస్తూ ఉంటాడు అని చెబుతారు. మనం ధర్మానికి కట్టుబడి ఉంటే సమాజ వ్యవస్థ బాగుంటుంది, సమాజం అంతా శాంతిగా ఉంటుంది. మతాన్ని మార్చుకొంటే మనకు జ్ఞానం కలుగదు. మనస్సును మార్చుకోవాలి, మారుమనస్సు పొందాలి. మన మనస్సు మాట, చేత ఏకంగా ఉంటే మనలను జ్ఞానం వరిస్తుంది. ఈ మూడు ఏకంగా ఉంటే త్రికరణశుద్ధి అంటారు. ఎంతపాండిత్యం ఉన్నా, ఎంతధనం ఉన్నా, ఎంత అధికారం ఉన్నా త్రికరణశుద్ధిలేనివారికి జ్ఞానం కలుగదు. జ్ఞానం కలిగిన తరువాత ఎవరైనా ఒకటే. గుణాలలో తేడా ఉంటుంది, మనస్సులో హెచ్చు తగ్గులు ఉంటాయి కాని జ్ఞానం కలిగిన తరువాత అంతా సమానంగానే ఉంటుంది. ప్రేమ ప్రేమకోసమే, భక్తి భక్తికోసమే, సేవ సేవకోసమే చేసేవారికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. ఏదోకోరికలు పెట్టుకొని భగవంతుని ప్రార్థిస్తే ఆభక్తి కోరికకే పరిమితం అవుతుంది. కోరికలు ఏమీ లేకుండా భగవంతుడిని మనం ప్రేమించాలి. ఈశ్వరుడు మనకు ఏదో చేస్తాడనికాదు, ఆయన చేసినా చేయకపోయినా ఆయన మీద భారంవేసి, ఆయన పాదాలను ఆశ్రయించి జీవించటమే నిజమైన భక్తి. కోరికలు పెట్టుకొని భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తే ఆకోరికలు నెరవేరవచ్చును కాని మనస్సుకు అంతర్దృష్టి కలుగదు. మనస్సును ఎంత బాగుచేసుకొంటే అంత మనం పవిత్రులమవుతాము. పవిత్రత ఎప్పుడైతే కలిగిందో అప్పుడు హృదయంలో నివాసంగా ఉన్న ఈశ్వరుడు మనకు ప్రత్యక్షమవుతాడు.

వారు మంచివారు, వీరు చెడ్డవారు అంటారు. మీకు మంచిగా కనిపించిన వారు ఇంకొకరికి చెడ్డగా కనిపించవచ్చు, ఇంకొకరికి మంచిగా కనిపించినవారు మీకు చెడ్డగా కనిపించవచ్చు. వారు ఎక్కువవారు, వీరు తక్కువవారు అంటారు. ఇవి అన్నీకూడా తలంపులే. ఒక్క సత్యం తప్పించి అన్నీకూడా తలంపులే. ఇవి అన్నీకూడా నేను అనే మొదటి తలంపు మీద ఆధారపడి ఉన్నాయి. ముందు మనకు నేను అనే తలంపు వస్తుంది. అది దేహంతో తాదాప్యం పొందుతుంది. ఆ నేను అనే తలంపును ఉపసంహరిస్తే అది దాని మూలంలోనికి వెళ్లి అణిగిపోతుంది. అప్పుడు దానిమీద ఆధారపడిన ఇతర తలంపులు

కూడా అణిగిపోతాయి. హృదయంలో నీ మనస్సును నిలకడగా నిలబెట్టి ఉంచటమే భక్తి, అదే యోగం, అదే నిష్కామ కర్మ అని చెప్పారు. జ్ఞానం అనేది ఎవరో ఒకరి సొమ్ముకాదు. జ్ఞానానికి అందరూ వారసులే అయితే మీరు ఏమతంలో ఉన్నా, ఏ కులంలో ఉన్నా, ఏ ప్రాంతంలో ఉన్నా చిత్తశుద్ధి కలగాలి. చిత్తశుద్ధి ఎవరికి కలుగుతుంది? మనం చేసే పని స్వార్థం లేకుండా చేయటం వలన మనకు చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది, త్రికరణశుద్ధి ఉన్న వారికి చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. చిత్తశుద్ధి అనేగేటు ద్వారానే మనం మోక్షం పొందాలి. రాగద్వేషముల వలన మిథ్యానేను విజృంభిస్తుంది అందువలన సమానదృష్టి కలిగి ఉండాలి. అవసరం లేని మాటలు మాట్లాడకూడదు. అవసరం లేని మాటలు మాట్లాడటం వలన మిథ్యానేను పెరుగుతుంది. మన అందరికి మాటలు చెప్పటం చేతనవునుగాని వినటం చేతకాదు. కొంతమంది శ్రద్ధగా వినటారు, చాలా తక్కువగా మాట్లాడతారు. అది బుద్ధిమంతుల లక్షణం. మీరు ఏమీ చెప్పనక్కరలేదు మాకు అన్నీ తెలుసుఅని కొంతమంది అంటారు. అది వారి అహంకారానికి గుర్తు. ఎవరైనా ఏదైనా చెప్పినప్పుడు అందులో మంచి ఉంటే తీసుకోవచ్చు, ఆమాట ఉపయోగపడదు అనుకొంటే దానిని వదిలివెయ్యాలి అంతేగాని ఆ మాట గురించి తర్కం అనవసరం. తర్కం వలన మన మనస్సు మలినమవుతుంది. ప్రతీది మనం గుర్తుపెట్టుకోకూడదు. మనం ఎన్ని మాటలు విన్నా అందులో ముఖ్యమైన మాటలు తీసుకొని వాటిని గుర్తుపెట్టుకోవాలి. ఆమాటలు మనకు ఆధ్యాత్మికంగా ఎంత వరకు ఉపయోగపడతాయి అని జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి. మనకు భౌతికంగాగాని, ఆధ్యాత్మికంగాగాని ఉపయోగపడే మాటలను మన బ్రెయిన్ లో పెట్టుకోవాలి. మనం మాట్లాడే మాట గురించి తెలుసున్నా కొంతమంది నిర్మలంగా, నిశ్శబ్దంగా ఉంటారు. అడిగితే దానిగురించి చెబుతారు, అడగకపోతే చెప్పరు. అది లోతు గుండెకలవారి లక్షణం. మనస్సుకు ఇతరులు ఉన్నారు, ఆత్మకు ఇతరులు లేరు. మీ మనస్సు ఏదిచేసినా అది ఇతరులకు తెలియాలి అనుకొంటుంది దానివలన అజ్ఞానం పెరుగుతుంది, మరణానంతరం నరకం సిద్ధమవుతుంది. అహంకారం అంటే సముద్రంలో ఉన్న బుడగలాంటిది. ఆత్మ అంటే సముద్రం. లోపల హృదయంలో ఉన్న సముద్రంలోనుండే ఈ అహంకారమనే బుడగ వచ్చింది. భగవాన్ చెప్పేది ఏమిటి అంటే ఆ బుడగ కూడా నీరే. బుడగను బుడగగా చూడకు నీరుగా చూడు ఆటెక్సిక్ నేర్చుకో. దానికొక ఆకారం ఏర్పడింది కాబట్టి బుడగ, బుడగ అంటున్నావు. అది బుడగగా ఉన్నప్పుడు కూడా అది నీరే. అలాగే లోకంలో ఉన్న నామరూపములను చూసినప్పుడు కూడా వాటికి ఆధారంగా ఉన్న బ్రహ్మానే చూడు. ఉన్నది బ్రహ్మమే అది తప్పించి ఏమీ లేదు. ఈ పనిచెయ్యండి మీకు పుణ్యం వస్తుంది అంటే పనిచేస్తాము. ఆపుణ్యాన్ని విడిచిపెట్టి చిత్తశుద్ధికోసం

పనిచెయ్యండి అని చెప్పితే ఎవరూ పనిచెయ్యటంలేదు. స్వార్థంతో పనిచేసిన వాడికి ఫలం అందుతుందిగాని చిత్తశుద్ధిరాదు. స్వార్థం లేకుండా పనిచేస్తే ఫలం అందుతుంది, చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. ఈ రహస్యం మనకు తెలియటంలేదు.

మన మనస్సు నిర్మలంగా ఉండాలి, నిశ్చలంగా ఉండాలి. అవినయం రాకుండా చూసుకోవాలి. ఎవడికైతే వినయం ఉందో, ఎవడిలో అయితే పవిత్రత ఉందో, ఎవడి చూపులో శాంతి ఉందో వాడు ప్రకృతిని నువ్వుదారి ఇవ్వమని అడగనక్కరలేదు, ప్రకృతే వాడికి నమస్కరించి మోక్షం పొందటానికి దారి ఇస్తుంది. అసలు ఆలోచనలో ఆడంబరం లేకపోతే మాటలో, చేతలో ఆడంబరం ఉండదు. మనల్నిమనం బాగుచేసుకోవాలనే సంకల్పం ఉండాలి. ఎవరోవచ్చి మనలను బాగుచేస్తారు అని కనిపెట్టుకొని ఉండకూడదు. హృదయపూర్వకంగా మన ప్రయత్నం మనం చేసుకొంటూ ఉంటే ఈశ్వరానుగ్రహం దానంతట అదే వస్తుంది. నీడైనందిన జీవితంలో నీమాటలోగాని, నీ చేతలోగాని, నీ ఆలోచనలోగాని దేహగతమైన నేను కలవకుండా చూసుకోవాలి. వ్యక్తిభావన యొక్క విజృంభణ లేకుండా చూసుకోవాలి. దేనినైతే పోగొట్టుకోవాలి అనుకొంటున్నారో అది పెరగకుండా చూసుకోవాలి. నేను అనే తలంపు ఉంటే అంతా ఉంది. అది లేకపోతే ఏదీ లేదు. ఈ నేను ఉన్నంతసేపు నీవు ఏదో శాస్త్రాలు చదివి ఈ లోకం నిజంకాదు అనుకొన్నా నిజంగానే కనిపిస్తుంది. ఈ లోకం ఎంతకాలం అయితే నిజంగా కనిపిస్తుందో అంతకాలం నీకు దుఃఖం అశాంతి తప్పదు. నీవు దానం చెయ్యి, ధర్మం చెయ్యి, యోగం చెయ్యి, ఇక్కడ నుండి కాశీ పారిపో నీవు ఏదీ చేసినా మిథ్యానేను ఉన్నంత సేపు నీకు దుఃఖం తప్పదు. ఇదే అజ్ఞానం. ఈ సమస్యను పరిష్కారం చేసుకో. అజ్ఞానం అనేది దీర్ఘరోగం. దీనికి భౌతికంగా రెమిడి ఏమీ లేదు. ఇంజక్షన్ చేసుకొంటే ఇది తగ్గిపోతుంది, ఆపరేషన్ చేయించుకొంటే తగ్గిపోతుంది అనేటటువంటి భౌతికమైన పరిష్కారం దీనికి లేదు. ఈ అజ్ఞానమనే రోగం ఎలా తగ్గుతుంది అంటే నువ్వు ఎవరివో నువ్వు తెలుసుకోవటం వలన ఈ అజ్ఞానం అనే రోగం తగ్గుతుంది గాని లేకపోతే ఇది నీకు దారి ఇవ్వదు. విరోదులు, స్నేహితులు నీమనోకల్పితం, అవి నూటికి నూరుపాళ్ళు అసత్యం. ఏదైతే అసత్యమో దాని వెంటపడి వేలాది జన్మలు నీ టైము అంతా పాడుచేసుకొంటున్నావు. మీ ఇంటికి ఎవరైనా కష్టం చెప్పకోవటానికి వస్తే ఆ మాటలు శ్రద్ధగా, ప్రేమగా వింటే మందులతో సంబంధం లేకుండా వారి ఆందోళన 50% తగ్గుతుంది.

నీ హృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడే నిజమైన దేవుడు. వైకుంఠములో ఉన్న నారాయణుడు, కైలాసంలో ఉన్న శివుడు నిజంకాదా అంటే నీ మనస్సు ఎంతనిజమో వారు కూడా అంతే నిజం. హృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడు ఒక్కడే పారమార్థిక సత్యం.

హృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడి దగ్గరకు వెళ్ళటానికి కాపలాదారులు ఉండరు. నీవు డైరెక్టుగా వెళ్ళి అక్కడ లయం అవ్వవచ్చు. ఈశ్వరుడు లోపల ఉంటే నీవు ఏమిచేస్తున్నావు అంటే ఆయన కోసం బయట వెతుకుచున్నావు. ఎందుచేతనంటే మీ ఇంద్రియాలకు బైటచూపు అలవాటు అయిపోయింది. ముందులోచూపు అలవాటు చేసుకోండి. లోచూపు కలిగితే ధైర్యం పెరుగుతుంది. ఏదైనా ఒక మంచిపని చేయాలంటే తెలివితేటలు సరిపోవు. దానికి తగిన ధైర్యం ఉండాలి. నీకు లోచూపు కలిగినప్పడే ధైర్యం కలుగుతుంది. నీకు లోచూపు లేదు అనుకో పిరికితనం నిన్ను వెంటాడుతుంది. నీకు లోచూపును అలవాటు చేసేవాడే నిజమైన గురువు. లోకంగోల నాకు ఏల, నాకు కావలసింది ఈశ్వరునిపాదాలు, శాశ్వత శాంతి నాకుకావాలి అనే స్థిర చిత్తం ఉన్నటువంటి వాడికి మాత్రమే సత్యవస్తువు దర్శనం ఇస్తుంది. దేహం ఎలా వచ్చిందో అలాగే పోతుంది. సుఖం, దుఃఖం ఎలా వచ్చాయో అలాగే పోతాయి. ఏదీ శాశ్వతం కాదు. సుఖ, దుఃఖాల మధ్యన నీవు ఎవరో నీవు తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నించు. దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి ఎన్నో హెచ్చుతగ్గులు వస్తూ ఉంటాయి అవి అన్నీ తలంపులే. ఈ తలంపులకు, గుణాలకు, ప్రకృతికి అతీతమైన వస్తువు ఒకటి నీ హృదయంలో ఉంది. దానిమీద నీ దృష్టిని కేంద్రీకరించు. సత్యాన్ని ఒక నామానికి, ఒక రూపానికి పరిమితం చేయకూడదు. భగవాన్ జ్ఞాని అంటే ఆయన దేహం జ్ఞాని కాదు. మనకు దేహబుద్ధి ఉంది కాబట్టి ఆయన కూడా దేహమే అనుకుంటున్నాము. నీకు మనస్సు తెలుస్తోంది. మనస్సు బయటనుండి రావటం లేదు, లోపల నుండే వస్తోంది. దాని మూలాన్ని వెతకటమే అన్వేషణ. మనమాట, చేత, తలంపు జ్ఞానపరంగా ఉండాలి. అప్పుడు జ్ఞానం రాక ఏంచేస్తుంది. అనవసరమైన మాటలు ఎవరైనా మాట్లాడుతుంటే అది జ్ఞానమా అనేవారు భగవాన్.

మీ ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి బాగా ఐశ్వర్యం, చదువు వస్తాయి అనుకోండి, వస్తేరానియ్యండి, చెడ్డ ఏమీలేదు. మీరు వాటితో తాదాప్యం చెందవద్దు. వాటితో తాదాప్యం పొందితే మోక్షాన్ని మిస్ అయిపోతారు జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి. మీరు ఆత్మ. ఈ గౌరవాలు, అగౌరవాలు, చదువు, ధనం ఇవి అన్నీ నిజం కాదు. మీరు కానిదానితో తాదాప్యం పొందటం వలన మీకు ప్రమాదం వచ్చిపడుతుంది. మోక్షం మీ హృదయంలో రెడీగా ఉంది. ఈ తప్పుడు తాదాప్యంపోతే సరిపోతుంది. తప్పుడు తాదాప్యం తొలగించుకోవటానికే సాధన. దేహం, ఇంద్రియాలు, మనస్సు, ఈ లోకం అంతా జడం. ఇవి అన్నీ ఉన్నట్లు మనకు కనిపిస్తున్నాయి. దేని ప్రకాశం వలన ఇవి అన్నీ మనకు కనిపిస్తున్నాయో ఆ ప్రకాశమే జ్ఞానం. మీరు దేహాన్ని వదిలించుకోవటం కాదు, దేహం ఉండగా దేహాభిమానాన్ని వదిలించుకోంటే ఇప్పుడే ఇక్కడే మోక్షశాంతి మిమ్మల్ని వరిస్తుంది. దేహాభిమానం ఉన్నంతకాలం బాధలు, తిప్పలు తప్పవు. ఈ శరీరం పడిపోతే

బాధలు ఉండవు అనుకోవద్దు. మీరు అందరూ చాలా నిల్వలో ఉన్నారు రాబోయే జన్మలో అనుభవించడానికి తిప్పలు కుప్పలుగా ఉన్నాయి. దేహాభిమానాన్ని వదిలించుకొంటే తిప్పలు ఎన్ని ఉన్నా అన్నీ కూడా కాలిబూడిద అవుతాయి. ఈ దేహాభిమానాన్ని వో గొట్టుకోవటం అంత తేలికకాదు ఎందుచేతనంటే అదే మనం అనుకొంటున్నాము. ఒక్క బ్రహ్మాం తప్పించి మిగిలినవి అన్నీ మనస్సుయొక్క కల్పితాలు. మనస్సు కల్పించినవి కాబట్టి అవి మనస్సుకు సత్యంగానే కనిపిస్తాయి. అందుచేత వాటిని నువ్వు విడిచిపెట్టలేకపోతున్నావు.

మనం పనిచేసేటప్పుడు ఎలా ఆలోచిస్తున్నాము అంటే ఈ పనిచేయటం వలన మనకు ఏమి కలిసివస్తుంది, ఇందులో ఎంత పేరువస్తుంది అని చూస్తున్నారు. ఫాల్స్ సెంటర్ లో అంటే మొదటి తలంపులో కూర్చొని పనిచేస్తున్నాము. మొదటితలంపును సంతృప్తి పరచడానికి పనిచేస్తున్నాము దానివలన మొదటి తలంపు పెరిగిపోతుంది. మీకు జ్ఞానం కావాలంటే ఈశ్వరుడు సంతోషించే పనులు చేయాలి. రైట్ సెంటర్ లో కూర్చొని పనిచేయాలి అంటే ఈశ్వరుని గుర్తులో పెట్టుకొని పనిచేయాలి. ఈశ్వరుని కేంద్రంగా పెట్టుకొని పనిచేయటం వలన అజ్ఞానం పల్చబడి కాలి బూడిద అవుతుంది. లోకం గొడవలలోనికి వెళ్ళకండి. వాడు అలా పనిచేస్తున్నాడు, వీడు ఇలా పనిచేస్తున్నాడు అంటే అది జ్ఞానమా? వాడి వాసనలను బట్టి వాడు పనిచేస్తూ ఉంటాడు. ఆ గొడవలు వద్దు. ఈశ్వరుడు మీకు ఏది ఆదేశించాడో చూసుకొని ఈశ్వరుడి పాదాలను ఆశ్రయించి పనిచేయండి. మా అత్తగారికి చాలా సేవచేసాను గుర్తింపు లేదు అంటారు. అత్తగారి అహంకారం గుర్తిస్తే ఎవరికి కావాలి, గుర్తించకపోతే ఎవరికి కావాలి, అసలు ఈశ్వరుడు గుర్తించాలి. అత్తగారి అహంకారం గుర్తిస్తే మోక్షం వస్తుందా? ఈశ్వరుడు గుర్తిస్తే మోక్షాన్ని ఇస్తాడు. మనకు ఈశ్వరుడు కేంద్రం అన్న విషయం మర్చిపోయాము. అత్తగారు గుర్తించాలి అని గొడవలో పడ్డాము. ఆ బొమ్మ గుర్తించాలి అని ఈబొమ్మ గోల. ఇదే సందేహం. గుర్తించటంకంటే గుర్తించకుండా ఉంటేనేమంది. గుర్తించటం వలన వారుజ్ఞాపకం వస్తారు. గుర్తించకపోతే భగవంతుడే చూసుకొంటాడు. సాధన చేసేటప్పుడు లోపల ఉన్నవి బయటకు వస్తాయి. వాటిని భరించగలగాలి. లోపల ఉన్న వాసనలు నిన్ను పీడించకుండా బయటకు వెళ్ళవు. దానికి సిద్ధపడితేనే నీవు సాధనచెయ్యి. ఆధ్యాత్మికంగా పురోగతి సాధించాలంటే ఇతరులలో ఉన్న పారపాట్లను మీరు చూడకండి. మీలో ఉన్న దోషాలను చూసుకొని వాటిని తొలగించుకోండి. అది సాధనలో అత్యంత ముఖ్యమైన భాగం. ఇతరుల పారపాట్లను చూడటం అలవాటు చేసుకొంటే మీ దోషాలను చూసుకోవటం మిస్ అయిపోతారు. మరణానంతర జీవితంలో అయ్యో ఎంతకాలం పాడుచేసుకొన్నాము, ఎంతనష్టపోయాము అని మీరు విలపించవలసి వస్తుంది.